

LIVIA DANDARA: Expunere de motive. Eșecul cunoașterii și condamnării comunismului (*în lucru*)

[LD : 13 iunie 2011. Ultima participare la Asoc. 21 Dec.1989.

<http://www.evz.ro/>
Monday, 13 June 2011

Iunie '90: \ "Nu istoricii pot zice ce a fost, ci juriștii!\ "

Autor: [Raluca Stepanov](#)

După 21 de ani în care justiția n-a găsit vinovați, la Senat se dezbate un proiect de lege care prevede imprescriptibilitatea infracțiunii de omor.

"Rob Mircea-Andrei, 16 ani, elev. Nu a participat la manifestațiile din Piața Universității. (...) În seara zilei de 13 iunie a plecat de la domiciliu pentru a-și căuta mama, ocazie cu care în zona Televiziunii a fost bătut de forțele de ordine și introdus în sediul instituției. În dimineața zilei de 14 iunie a fost transportat la Măgurele, unde a fost reținut mai multe zile. (...) După eliberare, a spus că era trezit noaptea și ars cu țigara pe picioare și pe mâini. A început să fie mai puțin comunicativ, să aibă depresii, și a cerut familiei să plece definitiv din București. La începutul lui 1991 a fost dus de familie la domiciliul bunicilor. Pe data de 19 aprilie, când împlinea 17 ani, familia a fost anunțată că acesta a luat mai multe medicamente. (...) Pe 20 aprilie 1991, Rob Mircea a decedat".

Rândurile citite de cineastul Sorin Ilieșiu la dezbaterile organizată de Asociația 21 Decembrie 1989, pentru a marca 21 de ani de la mineriada din 13-15 iunie 1990, sunt seci și clare. Ilieșiu va strânge multe astfel de cazuri într-o carte neagră a "fratricidului" din Piața Universității. E o minimă reparație: justiția românească le uitase prin sertare.

Profesorul Vladimir Tismăneanu, președintele Institutului de Investigare al Crimelor Comunismului și Memoriei Exilului Românesc, susține că faptele din iunie 1990 nu pot fi desprinse de acțiunile statului totalitar comunist.

Lipsa proceselor care să ducă adevărul la liman i-a conferit chirurgului Nicolae Constantinescu - medic de gardă la Spitalul Colțea atât în zilele Revoluției, cât și la Mineriada din iunie '90 - o calitate inedită: cea de "martor al acuzării într-un proces care n-a avut loc: procesul București (cu privire la evenimentele petrecute atunci - n.r.). (...) Rostul societății civile e să dea problema pe mâna

celor care se pricep: nu istoricii pot ști ce s-a întâmplat, ci juriștii!"

"E foarte bine că se scrie"

Și Livia Dandara a încercat să facă o sinteză a acelor zile. Se consideră însă un istoric ratat, pentru că lucrarea ei e plină de pete albe. "E foarte bine că se scrie, e foarte bine că se fac documentare, dar nu cred că se va întâmpla ceva deosebit nici acum. (...) Nu vreau să stric solemnitatea acestui eveniment, dar eu particip cam de 20 de ani la solemnități de genul ăsta", încheie istoricul.

Ceva mai devreme, europarlamentarul Monica Macovei încercase să dea ceva speranțe celor care așteaptă dreptatea pentru acele zile: după ce Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CEDO) a constatat, pe 24 mai, că autoritățile românești n-au făcut nimic pentru a găsi vinovații pentru Revoluție, la Senat se află un proiect de lege cu privire la imprescriptibilitatea omorului.

"Discuțiile din Parlament deja au început să devieze în mod artificial și mincinos", avertizează fostul ministru al justiției. Se referă la afirmațiile lipsite de temei, potrivit cărora legea ar avea caracter retroactiv.

[LD : Selectează și dispersează problematic declarațiile lui Paraschiv. Redu masiv și folosește citat la portretul lui Traian Băsescu de la T-PCR-nomenclatura și colaboratorii.]

-Înfruntare Vasile Paraschiv- Băsescu Traian

[LD: este si el **omul vechilor structuri** așa cum a arătat Vasile Paraschiv Vezi www.procesul.comunismului.com episodul cu **refuzul decorației "Steaua României"** - 1 dec. 2008]

Vasile Paraschiv (Declarația) : < D-le președinte, vă mulțumesc pentru înalta cinste ce ați hotărât să mi-o acordați astăzi, dar eu **sânt obligat să refuz primirea ei de la un comunist**, la fel ca toți ceilalți care ne-au condus țara de la revoluție și până azi, **împotriva cărora eu am luptat din 1968 și voi continua să lupt pe cale legală și democratică până la ultima bătaie a inimii**. Eu nu sunt ca un câine căruia , dacă îi dai o felie de salam, el nu mai latră, tace din gură și te lasă să intri în curtea stăpânului

său și să furi totul. Eu vreau de la dvs., d-le președinte, dreptate ; eu nu vreau de la dvs., d-le președinte, decorații ,bani , funcții etc.**Eu vreau dreptate și adevărul pentru întregul nostru popor , adică exact ceea ce ați promis d-vs** poporului nostru **în noiembrie 2004**, care pe mine m-a atras ca un magnet ,dar din nefericire **nu v-ați respectat promisiunea făcută. M-ați mințit și m-ați dus în eroare** și pe mine, și întregul nostru popor, cu **promisiuni pe care nu vi le-ați respectat niciodată. Această metodă,este o practică comunistă. [...]** **Condamnarea în Parlamentul României la 18 dec. 2006**,a crimelor și nelegiuirilor Partidului Comunist Român,al cărui membru activ ați fost, este un alt exemplu concret de înșelare și inducere în eroare a poporului. **Să condamni în mod teoretic, formal, fără consecințe juridice, selectiv și pe criterii politice**, pe niște criminali,care au creat un genocid în România și au asuprit și umilit un întreg popor, timp de 45 de ani, este **o metodă nouă,inventată de dv.,cu scopul de a înșela poporul**, care n-a mai fost cunoscută de nimeni pe planeta noastră până astăzi [...]. La 7 feb.2008,**v-am înmînat un memoriu și mi-ați promis că într-o săptămînă voi primi răspuns,dar nu l-am mai primit nici pînă astăzi. V-am dat atunci, și o listă cu 29 de teroriști români cu epoleți albaștri care m-au răpit pe mine de pe stradă [...]** De aici eu am tras concluzia, că la **dv. promisiunile sunt o metodă de a cîștiga încrederea oamenilor și apoi,de a-i induce în eroare,de a-i înșela. [...]** Iată domnule președinte exemplu concret,cum **dv, la fel ca toți ceilalți comuniști**, șefi ai statului și guvernului țării noastre, de la revoluție și pînă azi, **îi apărați și-i protejați pe teroriștii,activiștii și criminalii Partidului Comunist Român**, care au făcut atît de multe crime și nelegiuiri,atît de mult rău poporului nostru, atît înainte de revoluție,cît și după revoluție, **să nu ajungă să dea socoteală în fața justiției pentru crimele și nelegiuirile care le-au comis din ordinul Partidului Comunist Român**, perpetuînd în felul acesta,practicile și metodele comuniste, lucru pe care poporul nostru nu-l mai acceptă astăzi.[...] **România fiind un stat democratic dar nu și un stat de drept**, iar **dv. fiind obișnuiți cu practicile și metode comuniste,în virtutea inerției, încercați să le perpetuați la infinit. [...]** Mai vreau de la dv.domnule președinte,Traian Băsescu, ca om politic și șef al statului ce sunteți, **să nu mai puneți niciodată interesele personale sau de grup, deasupra intereselor generale ale poporului**,așa cum ați făcut pînă în prezent, să respectați cu sfințenie constituția și legile țării,dar nu cum le-ați respectat pînă acum,**să scoateți MINCIUNA din instituțiile statului, din justiție și din viața politică a țării, în afara legii.>**

-Vasile Paraschiv (explicații ulterioare) : < ...d-lui, **înainte de a fi președintele României, a fost un membru al Partidului Comunist Român, foarte activ în străinătate** .Atunci când majoritatea poporului nostru nu avea dreptul să primească pașaport ,nici pentru Bulgaria sau Ungaria, d-lui a primit o funcție de mare încredere la Bruxelles, la Anvers, în Occident.[...]

dl președinte Traian Băsescu a condamnat crimele și nelegiuirile Partidului Comunist Român în mod formal.[...] Trebuia să aibă niște **consecințe juridice. Trebuia făcută o lege pe baza căreia fiecare victimă** a dictaturii comuniste **să cheme în fața instanței de judecată** pe tortionarii săi direcți, pentru **ca eu să nu dau în judecată statul , în loc să-i dau în judecată pe tortionarii mei direcți**, și statul să-mi plătească daune morale , în locul celor din securitate care m-au torturat .>

////////////////////////////////////

-Paraschiv :< **dl președinte Traian Băsescu a condamnat crimele și nelegiuirile Partidului Comunist** la 18 dec. 2006, iar la 1 decembrie 2008, deci peste doi ani , d-lui **îi decorează pe membrii Comitetului Central al PCR ...**

-St.Tănase : dați-ne niște nume...

-Paraschiv :dl Radu Beligan .Este un fost membru al CC al PCR , și a fost cu mine în aceeași ceremonie .[...] Este adevărat că d-lor au merite pe linia profesională, dar d-lor nu pot să lase moștenire tineretului nostru, **viața de sclav, de târâtură, de oameni fără demnitate**, pe care au dus-o în timpul dictaturii comuniste, până la revoluție. Oameni lipsiți de demnitate, de curaj ...>

////////////////////////////////////

-Paraschiv : Eu judec în felul următor :înainte ca să ajungă șeful statului, **a fost membru al PCR** ,și apoi a ajuns președintele statului.

-Braia : ...chiar **un vajnic membru al PCR**, din moment ce același partid a avut încredere în el să-l trimită la Anvers , în vremurile în care noi n-aveam voie nici până la Oltenița.

-Paraschiv : Bine-nțeles ,**nu a fost un simplu membru de partid**, a fost un membru de partid căruia **i s-a acordat o mare încredere și o funcție de conducere a unei agenții economice** din străinătate. În timp ce alți membri de partid nu primeau pașaport să iasă niciodată afară ..

-Braia :Și voi ați să-l iertați pentru asta ?

-Paraschiv : Nu se pune problema de a ierta, ci se pune problema , așa cum ați văzut , **să discutăm despre crimele și nelegiuirile PCR**, al **cărui membru activ a fost și d-lui, și dl Ion Iliescu ...**

-Braia :D-sa a condamnat în fața Parlamentului României, oficial, regimul comunist declarându-l nelegitim și criminal.

-Paraschiv :Da,este adevărat, dar **teoretic, formal, în mod selectiv, și pe criteriile politice** .

Ori **nu există nici un stat** pe planeta noastră **care să condamne pe cineva care a omorât un om** , și pe alții, cum sunt **ofițerii de securitate, care au omorât zeci și sute de oameni** , pe aceștia **să nu-i condamne**. Aceștia să nu dea socoteală în fața justiției .

-Braia :Zeci și sute de oameni ,poate în anii '80.Dar în anii '50-'60, sute de mii de oameni .

-Paraschiv : Bine'nțeles că în totalitate ,**PCR** - conform *Istoriei comunismului în România* de Victor Frunză - **a arestat, a judecat și a trimis la închisoare**, la Canalul Dunărea-Marea Neagră, și în toate închisorile din țară, **peste 2 milioane de oameni complet nevinovați** ,pe bază de înscenări politice, așa **cum am fost și eu catalogat ca un om bețiv, ordinar, care ,în urma ingerării de alcool, provoc scandaluri și pun în pericol viața celor din jurul meu** . [...]

-Paraschiv : ... **I-am înmănat un Memoriu** ,la 7 februarie anul acesta ,și mi-a promis că într-o săptămână voi primi răspunsul. Dar nu l-am primit nici până astăzi . În Memoriul acela, eu îi ceream să facem un **proiect de lege** , ca **fiecare victimă a dictaturii comuniste să aibă posibilitatea să-i cheme pe tortionarii săi direcți în justiție**. Dar d-lui n-a fost de acord cu asta. De asemeni, **am solicitat să rezolve problema scriitorului Paul Goma** , inițiatorul și creatorul **Mișcării pentru Apărarea Drepturilor Omului** în România , și d-lui mi-a spus că scriitorul Paul Goma să facă o **Cerere de repatriere** [...] dar scriitorul Paul Goma nu a făcut **Cerere de expulzare** , când **Securitatea l-a dus la aeroport și l-a expulzat cu forța din țară**. Cine l-a expulzat pe scriitorul Paul Goma cu forța,atunci, din țara noastră, aceia să-l primească și **să-i asigure toate condițiile normale de viață, inclusiv o pensie suficientă și o locuință unde să poată să trăiască**. [...]

-Braia : [...] **Și eu sunt plin de revoltă** , chiar și față de președintele Traian Băsescu , care , demagogic, **a acuzat comunismul declarându-l ilegitim și criminal**, în schimb, **pe criminali îi face niște recompensați ai unei Români democratice**.

-Paraschiv : **Îi apără și-i protejează ca să nu ajungă în fața justiției, încă 5 sau 10 ani, până când mor și victimele , până când mor și călăii.** "

Lupta lui **Vasile Paraschiv** continuă .Pe 12 dec.2008, întrebat ce intenționează să mai facă, declara : < ***intenționez să trimit o Scrisoare d-lui președ. Traian Băsescu, dar și celorlalți 4 șefi ai celor 4 partide comuniste , cum am spus în Declarația mea, cu scopul de a ne întâlni cu toții să discutăm acolo , despre crimele și nelegiuirile PCR până la revoluția din 1989 [...] Vreau să discut cu dumnealor despre aceste crime, și să ajungem la o înțelegere , la un punct de vedere comun, pentru că d-lor, respectiv dl Ion Iliescu, dar și dl președinte Traian Băsescu , au tras cu buretele și au șters toate crimele și nelegiuirile PCR.[...]***
Acest drept nu este al dumnealor , este al nostru , al victimelor . Dar nu putem face asta până nu ne întâlnim să discutăm,cel puțin o singură dată, de la revoluție și până astăzi .>

Genocidul comunist

România Liberă, 7 Mai 2010.

de [GHEORGHE BOLDUR-LATESCU](#)

Tragicul accident aerian de la Smolensk - lângă Katyn, în care și-au pierdut viața președintele Poloniei, Lech Kaczynski, soția sa și alte aproape o sută de oameni politici și înalți funcționari polonezi, a provocat imensă emoție și compasiune în lumea întreagă.

Momentele de doliu vor trece, viața va intra în normal în Polonia, Rusia și alte țări, dar o tulburătoare întrebare va fi generată de tragedia poloneză: de ce, până astăzi, abominabila crimă comisă de sovietici la Katyn în 1940, n-a făcut obiectul unei condamnări internaționale? Ca de altfel și alte ne-numărate crime comise de regimurile comuniste din URSS, din China, din țările foste comuniste din Estul Europei, Vietnam, Cambodgia, Laos, Cuba precum și din țările comuniste din Africa? După unele estimări, numărul victimelor din toate țările comuniste s-ar ridica la peste 100 de milioane de oameni uciși mișelește. Genocidul comunist la scară internațională, căci despre așa ceva e vorba, a fost și este ocultat de instituțiile internaționale ce se pretind apărătoare ale drepturilor omului, de guvernele țărilor democratice, de opinia publică din lume.

***Paul Goma: despre Vasile Paraschiv**

Cronică săptămânală: 1-16 decembrie (Cf. *Jurnalul literar*, nr.17-20, sept-oct.2008- apărut în dec. '08)cu citate și informații luate din presa română .

-P.G .: Valeriu Turcan (purtătorul de cuvânt al președenției) confirma pe 13 nov. decizia președ.Băsescu de a-l decora, la **propunerea lui Sorin Ilieșiu** (vicepreșed.Alianței .Civice) și a lui **Vladimir Tismăneanu** (președ. Comisiei prezidențiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste în România)

-P.G. *Institutul de Investigarea Crimelor Comunismului în România* a depus pe 8 iul."08 la **Parchetul** de pe lângă **Înalta Curte de Casație și Justiție**, Secția Parchetelor Militare , o **sesizare** în legătură cu **67 persoane** (activiști de partid, informatori, securiști) care l-au cercetat și torturat . Pe **3 nov.'08** , procurorii au comunicat **soluția NUP**.

Pe **30 nov.**, *Institutul de Investigarea Crimelor Comunismului în România* a depus la **Înalta Curte de Casație și Justiție** o **plângere** împotriva rezoluției NUP a procurorului.

Octav Bjoza, președintele

Emisiunea Profesioniștii, moderată de Eugenia Vodă, din 1 febr.2014 și reluare 3 febr.2014 (**vezi fișa**).

După 1989, s-a dat o atenție deosebită demascării „turnătorilor”-foști deținuți, decât denunțării, judecării și pedepsirii adevăraților vinovați, nomenclatura comunistă, securiștii, procurorii și judecătorii comuniști, care s-au bucurat de toate drepturile cetățenești- pensii mari, locuințe spațioase, etc- inclusiv dreptul de a muri în patul propriu, spre deosebire de victimele lor, pe care le-au exterminat în penitenciare și lagăre de muncă forțată

- Ana Blandiana, Fals tratat de manipulare.

[LD: Completează contribuția bibliografică a AB la tematica genocidului comunist, în mod deosebit prin Memorialul de la Sighet și al volumelor editate de fundație]

Editura Humanitas, București, 2013.

- Brucan , Silviu.

[LD : Fără a ne abate de la adevărul istoric, din imensul material documentar privindu-l pe S.B., vom sistematiza o prezentare adecvată pentru a ilustra evoluția cameleonică a acestui longeviv lider comunist. Ne vom ocupa, cu precădere, de implicarea sa propagandistică la genocidul

comunist propriu-zis (din perioada dejistă) și la contribuția sa la obstacularea procesului comunismului după decembrie 1989. Cât privește opoziția anticeaușistă a lui S.B. și rolul jucat de el la înlăturarea regimului, considerăm că această sarcină va reveni istoriografiei viitoare *]. (Vezi T-PCR și colaboratori)

Emil Constantinescu

[Prezentare de cărți, TVR-1, 11 mart.2010]

[LD: **A avut nevoie de 20 de ani** pentru a putea încadra "**evenimentele din decembrie** " în tabloul general al anului 1989. Concluzia sa: a fost **o revoluție anticomunistă** ,concomitent cu **o lovitură de stat** (prin confiscarea puterii) .

Privesc-ascult acest om și **nu înțeleg nici acum** ce anume s-a petrecut în mintea lui ,în jurul lui , în anii în care am lucrat în *staff*-ul lui. Concluzia asta a fost **concluzia Pietii Universității** ; concluzia asta - la care a ajuns după 20 de ani - a constituit **motivul pentru care a fost propulsat candidatul CDR**].

[Vezi LD: www.piatauniversitatii.com]

Este o cronologie care demonstrează aceste fenomene paralele, în care s-a manifestat atât un "**terorism ceaușist**" cât și un "**terorism fesenist**". Dacă pentru revoluția din Timișoara adevărurile sunt elucidate în mare parte, pentru București **aflarea adevărului a fost blocată**.

- Bukovski la Sighet.

LD : Vezi în carte argumentele sale privind eșecul condamnării comunismului- în comparație cu condamnarea nazismului.

Fundația Academia Civică, București, 2002.Colecția istorie orală. Editor Romulus Rusan.

Convorbirile sale cu istoricii Anatol Petrencu (Chișinău) și Armand Goșu (București).

Courtois la Sighet.

LD : Vezi în carte argumentele sale privind eșecul condamnării comunismului- în comparație cu condamnarea nazismului.

Fundația Academia Civică, București, 2003. Colecția istorie orală.Editor Ioana Boca. Editorul colecției Romulus Rusan.

Convorbirile sale cu :Radu Portocală, Andrei Manolescu, Andrei Brezianu și Nicolae Drăgușin.

Teme abordate: Tragedia popoarelor din Est; Comunismul văzut din Occident; Memorie și istorie; Rolul Memorialului de la Sighet și al Școlii de Vară; Între democrație și totalitarism; „România este singura țară în care comuniștii au reușit o adevărată falsă revoluție”.

- **Florin Constantiniu, *O istorie sinceră a poporului român.***

Căderea – dec. 1989 - a fost o revoluție ?

- **Corneliu Coposu, *Confesiuni. Dialoguri cu Doina Alexandru .***

LD : Detectează argumentele și concluziile lui CC.

Editura Anastasia, București, 1996.

; O revoluție furată; Instalarea capitalismului cu ajutorul neo-comuniștilor.

- **Doina Cornea.**

LD : Vezi la T-Cultură-victime, opiniile sale despre procesul comunismului din România (**Vezi discuția telefonică din 5 febr.2014**).

- **Romulus Cristea, *Mărturii de la baricadă.***

Asociația 21 Decembrie 1989, Editura România pur și simplu, București, 2007.

[LD : Extrage argumente pentru contraloviturile și confiscarea revoluției de către FSN.]

Revoluția de la București și baricada de la Universitate / Dovezi ale crimelor din revoluție / Niciun vinovat pentru morții revoluției / Noua anchetă în dosarul "Revoluția".

- **Romulus Cristea, *Piața Universității 1990. Mineriada.***

Editura Filocalia-FOC, Ploiești, 2007.

Manifestația din Piața Universității / Dovezile represiunii /

L.D.- contactul cu memorialistica și istoriografia românească

privind istoria modernă și contemporană a României. De la redacția „Magazin istoric” la profesia de cercetător. Doctorat în istoriografia românească privind România interbelică. De la România interbelică...la Genocidul comunist din România.

Vezi Bibliografiile selective din sit.

- Ion Caraion.

T-Cultură-victime.

- [LD : 24 ian.2008.

L-am cunoscut pe Ion Caraion, după lansarea ediției bibliofile a volumului "*Deasupra deasuprelor*". Am devenit, treptat, prieteni de familie, cunoscând-o pe Valentina și Marta, însemnând pentru mine -ca istoric -zguduitorul caz al unui **om condamnat la moarte**, unul din "**profesorii**" **mei de istorie adevărată** (care, la facultate și în cărțile epocii, era absentă), evocată cu dramatism, talent literar și filozofic. A fost prima și ultima dată când, în București, mergând într-o vizită, mi s-a cerut buletinul (și am refuzat să-l prezint) la intrarea în liftul blocului în care locuia (în spatele Teatrului Național)

Am regretat plecarea sa în Occident, fiind ironizată (răutăcios) de unii colegi (fluturând "demascările" din "*Săptămâna*") pentru această prietenie devenită "*dubioasă*". L-am trecut pe Caraion în **categoria "prietenii pierduți"**, ascultându-l, de câteva ori, la *Europa Liberă* **Dezvăluirile de după 1989**, privind ipostaza sa de "**informator**" **SIE**, m-au șocat, m-au derutat, m-au durut*.

Risc, totuși, să previn : atenție la "**informatorii**" recrutați din rândul **condamnaților la moarte** !

După apariția „Jurnalului fericirii”-1991, cazul scriitorului Steinhardt / alias călugărul Nicolae de la Rohia / a suscitat un interes deosebit. Printre alții, Nicolae Manolescu, HR Patapievici ș.a. au lansat ipoteza potrivit căreia Ion Caraion ar fi fost informator.

Avem serioase argumente privind falsificarea expresă a informațiilor cuprinse în documentele elaborate de anchetatorii, procurorii și judecătorii securi-comuniști, despre comportamentul victimelor lor.

Ar fi o gravă eroare să considerăm autentice răspunsurile consemnate la interogatoriile luate sub teroare, tortură, schinguire și amenințări, de aceea regretăm validarea în dezbateri TV și cărți a unor asemenea aberații la adresa unor foști condamnați la moarte care nu se mai pot apăra. (TVR Cultural, emisiunea din 2 sept.2009, moderator HR Patapievici).

Așteptăm deschiderea arhivelor ; **așteptăm** editarea documentelor integrale, nu masacrate ; **așteptăm** să aflăm cine i-a turnat, cine i-a arestat, cine i-a anchetat, cine i-a maltrat, cine i-a condamnat ; **așteptăm** revizuirea proceselor înscenate ; **așteptăm** anularea

sentințelor monstruoase. Abia după aceea -și poate nici atunci - am putea răspunde la întrebarea :**cine a fost Ion Caraion ?**].

- **Ion Caramitru.**

[LD : Vezi explicațiile lui- după 25 de ani ! – despre „revoluția” din dec. 1989, Piața Universității, alegerile din mai 1990 și constituția lui A. Iorgovan]
(La Digi 24, 1 mart. 2014).

- [**Documente**]. ***Cu unanimitate de voturi .Sentințe politice adunate și comentate, Marius Lupu, Cornel Nicoară , Gheorghe Onișoru.***

Fundația Academia Civică , București, 1997.

[LD: .Cartea lor s-ar putea constitui într-o **“probă”** forte la un **eventual proces al proceselor comuniste** .Cu o condiție:ca acelor *Sentințe* să li se facă expertiza *istorico-juridică*. Vezi comentariul la T-Justiția comunistă]

- **Mihai Dorin, *România de la comunism la mineriade.***

Institutul Cultural Român, București, 2006.

Prolegomene la un discurs românesc asupra revoluției / Avatarurile legitimității / Post-scriptum la un discurs românesc asupra Revoluției / Despre revoluție și ratare istorică .

- Vasile Ernu, Costi Rogozanu, Ciprian Șiulea, Ovidiu Țichindeleanu (coordonatori), ***Iluzia anticomunismului. Lecturi critice ale Raportului Tismăneanu.***

[LD : Decupează, sub formă de concluzie-citat- opiniile privind „Raportul”

și, în special, așa numitul „proces al comunismului”.

Editura Cartier istoric, Chișinău, 2008.

Florin Abraham , *Raportul- analiză istoriografică* / Gabriel Andreescu , *Raportul-ansamblul și detaliile* / Daniel Barbu , *O istorie naturală a comunismului românesc* / Alex. Cistelecan , *Câte raporturi ? Cât de finale ?* / Andor Horváth , *Raport final* / Adrian-Paul Iliescu , *De ce misionarii anticomunismului sunt incapabili să judece comunismul.* / Costi Rogozanu , *Raportul-judecată estetică* / Michael Shafir, *Lacune importante în Raportul Tismăneanu* / Andrei State , *Comunismul la raport. Istorie și ideologie* /

Ciprian Șiualea, *Lamentabilul eșec al anticomunismului* / Ovidiu Țichindeleanu, *Condamnarea comunismului ca folclor urban* / Dan Ungureanu, *Observații despre Raport. Să ne despărțim de trecut cu mânie.*

- Victor Frunză, *Revoluția împușcată sau PCR după 22 decembrie 1989.*

Editura Victor Frunză, București, 1994.

[LD : depistează în lucrările sale opiniile privind eșecul procesului comunismului în România]

- Georgescu , Vlad.

[LD : L-am cunoscut pe Vlad Georgescu în calitatea mea de redactor la revista *Magazin istoric* și în diversele manifestări științifice din domeniul cercetării istorice. După plecarea lui în străinătate i-am urmărit cu interes intervențiile de la *Europa Liberă*.

Cu unele rezerve interpretative firește domeniului istoriografic, considerăm lucrările istoricului Vlad Georgescu de o importanță fundamentală – teoretică și interpretativă – privind atât ISTORIA cât și ISTORIOGRAFIA regimului comunist din România *.

Fără să regretăm dispariția „*frontului istoric comunist*”, semnalăm întârzierea cu care istoriografia post-decembristă s-a afirmat în cei 25 de ani de la căderea comunismului.

Cauza principală a acestei întârzieri are la origini eșecul unui proces al comunismului în care, teoretic și juridic, regimul comunist să fi fost condamnat]

*** - *Istoria românilor. De la origini până în zilele noastre* :**

- [...] Regimurile autoritare (1938-1944) / De la autoritarism la totalitarism (1944-1947) / Etapele cuceririi puterii / Democrația populară / Comunismul în România (1948-1983) / Totalitarism și autonomie (1948-1965) / Autonomie și neostalinism (1965-1983) / Destinderea / Cultul personalității și socialismul dinastic. / România în anii ' 80 / .

- *Politică și istorie. Cazul comuniștilor români. 1944-1977* :

/ „Frontul istoric ” stabilește adevărul (1944-1960). / Începutul reinterpretărilor istorice abia reinterpretate (1960-1965) / Relaxarea ideologică (1965-1971) / Culturnicii și noile mituri (1971-1977) / Kitschul istoric / Încotro se îndreaptă „ frontul ”. (Vezi T-Bibliografie).
(Vezi la T-Cultură-victime).

- Goma,Paul .

[LD : Sinteza de față nu ne îngăduie să intrăm în rezolvarea unor „cazuri” controversate după căderea regimurilor comuniste, fie din cauza dezvăluirilor arhivistice, fie din cauza unor interpretări contradictorii privind tratarea genocidului comunist. Din păcate este, prin excelență, cazul lui Paul Goma, în confruntările istorico-politico-literare din anii post-decembriști. De altfel, aceste polemici sunt încă în curs de exprimare (de exemplu controversa privind holocaustul evreiesc versus genocidurile comuniste; diversele momente conflictuale în cadrul relațiilor scriitoricești; conflictele de opinii privind condamnarea comunismului ș.a., ș.a.) încât vom prezenta „cazul” Goma în ipostaza sa de figură emblematică a dizidenței anticomuniste din România .

Împărtășim întru totul opiniile criticului literar Alexandru Ștefănescu care, înconjurat ca totdeauna de clidul de cărți citite, citate și inserții din cărțile și interviurile lui Goma și despre Paul Goma, conchidea :
Goma este < **Soljenițan-ul României** > , < **comparabil cu Havel** > .
<**Goma trebuie absolvit de răutăți** > /.../ în "**Gherla**" , apare ca un **autentic scriitor** - documentat, curajos - care are dreptul să judece contemporanii ca scriitor .<**S-a opus cineva comunismului ? Da, s-a opus Paul Goma.**>.

Goma este indignat că **nomenclatura comunistă, securiștii**, < **s-au strecurat prin viață fără să fie judecați pentru crimele lor** > .

[**TVR-Cultural**, 27 aug.'09]

- Ghiță Ionescu, **Comunismul în România.**

Editura Litera, București, 1994. Traducere în lb. română de **Ion Stanciu** (ediția în lb. engleză, apărută în 1964).

Concluzia autorului în *Prefața* la ediția în lb. română :

< De asemenea, în general, concluzia cărții mele din 1964, rămâne valabilă și după asasinarea lui Ceaușescu :de la Petru Groza la Ion Iliescu , România a fost condusă de agenții Moscovei , indiferent de ceea ce i s-a întâmplat Moscovei între timp .>

<Comuniștii au făcut acesta pe plan general și în mod sistematic : au umplut temnițele de moarte cu toți oamenii politici , înalții funcționari și, mai ales, intelectualii români și pe urmă , pentru că nu aveau destule temnițe , au inventat "Canalul "unde era mai ușor de înecat toată gloria spiritului românesc. >

- Marino, Adrian *

[LD : O precizare conceptuală: În sinteza de față, nu ne propunem să clarificăm polemicele post-decembriste privind relațiile unor personalități cu Securitatea, în timpul și după perioada de detenție. Din acest punct de vedere, polemicele postume privind colaborarea lui Adrian Marino cu Securitatea – articolele publicate de Mirela Corlățan, Vladimir Tismăneanu, Gabriel Andreescu ș.a. în 2010 – nu ne-au oferit argumente solide care să confirme sau să infirme suspiciunile lansate.

Considerăm mult mai importantă cunoașterea mecanismelor și autorilor terorii comuniste, decât „demascarea” slăbiciunilor pe care unele victime le-au avut în confruntare cu forța brutală a opresorilor.

Procedând altfel, ne putem trezi în situația paradoxală că blamăm cedarea victimelor și nu ne ocupăm de vinovăția călăilor care le-au torturat și le-au adus în situația de a ceda] (Vezi la T-Cultură-victime)

- Ioan Roșca

(23 februarie)

Inchidere a spațiului facebook AER

Se împlinesc doi ani de când am deschis spațiul facebook AER, și un an de când ar fi trebuit să opresc această acțiune, conform planificării inițiale. M-am văzut obligat la această prelungire, pentru ca să nu trag o concluzie pripită. Dar nu mai pot și nu mai are rost să continui. Cei care consideră că este utilă o astfel de activitate, își pot face propriile spații de difuzare/dialog, mai mult sau mai puțin similar orientate.

Obiectivele spațiului au fost prezentate de la început (la rubrica About). A fost foarte greu să le urmăresc coerent, mediul facebook fiind nepropice unei analize colective cumulative și partenerii de dialog venind

fiecare cu agende proprii. De exemplu- subiectul primirii in discuție numai a celor care s-au identificat prin numele real, sau măcar printr-unul plauzibil, a generat o nedorită corespondență risipitoare de timp. Mai general am constatat că pe Internet, oameni -poate, altfel, politicoși- nu consideră că trebuie să respecte tema pusă în discuție. Mulți intervin numai pentru a promova linkuri sau a se răcori. Alții primesc o sinteză de presă, fără a reacționa vreodată (măcar cu un "mulțumesc")- probabil cred că efortul este mercenar. Poate și pentru că majoritatea spațiilor sînt ocupate de o sporăvăială fără obiect precis, care degenerază iute în gîlceavă, fiecare apărîndu-și adevărurile. Intervin aici și caracteristici românești....

Scopurile mele au fost:

- 1 Să cercetez motivele pentru care nu s-a declanșat , de atîta vreme, în ciuda patologiei sociale/ economice/ politice / morale produse de comunism/ tranziție/ imperialism/ mercantilism- un curent de organizare a unei autentice rezistențe, o "acțiune de eliberare a României"
- 2 Să sprijin convergența conștiințelor și forțelor care au astfel de aspirații dar nu reușesc să se găsească și federeze în acțiune
- 3 Să ofer celor care încep acum lupta civică/politică observații rezultate din experiența și cercetarea mea, încît noua generație, prevenită, înțelegînd mecanismele cu care se confruntă, să acționeze lucid și eficace și să poată descoperi soluții la problemele grele, care pe noi ne-au învins
- 4 Să ilustrez- prin semnale de presă comentate- modul în care ar putea fi concepută o gigantică frescă a mîrșăviilor comise asupra noastră, care să alcătuiască un probatoriu zdrobitor în fața instanțelor penale care ar judeca tranziția criminală sau măcar în fața istoriei.
- 5 Să combat propaganda care, mistificînd sensul fenomenelor, în cadrul războiului pentru sens care completează lupta pentru putere, încearcă să ne domesticească și în plan intelectual. Am încercat să demontez riguros teze perfide ca aceea că tranziția criminală a fost realizată de forțe anticomuniste, care ar fi realizat în 1989 o adevărată revoluție- cînd în realitate securicomuniștii și-au finalizat jaful genocidar după 1990. Sau teza că occidentalii (americani) apară libertatea de amenințarea rusă - cînd în realitate totul se reduce la lupta imperiilor după neocolonii.

Consider că am împlinit punctul 1, că nu am reușit mai nimic pentru 2, că nu sînt în măsură să apreciez efectul la 3, că am ilustrat suficient punctul 4 și că am punctat uneori la 5.

Am muncit mult în acești doi ani pentru a mă achita de sarcina asumată. Probabil că nu a meritat. Lumea nu e schimbată dintr-un punct și

cel care vîslește singur în contra-curent nu produce decît efecte simbolice. Constatînd că expunerea sinceră a concluziilor negative, lămurirea mecanismelor înfrîngerii și cauzelor neputinței, în loc să orienteze mai bine noile valuri, produce descurajare și iritare, mă voi abține deocamdată de la comentariile pe care aș fi vrut să le fac. Ele pot fi deduse din documentul *Obstacole*, publicat mai demult....

Las cîteva zile pentru cei care vor să facă observații finale, pe marginea acestei experiențe și în general a întrebărilor : "De ce nu s-a produs încă AER?" și "Cum s-ar putea produce AER?". Apoi voi opri postările, căci nu le mai pot administra și nu îmi asum predarea ștafetei. Nu voi șterge discuțiile de pînă acum. Am arhivat toate dialogurile la care am participat, le-am organizat tematic și le voi expune la : www.piațauniversității.com (ca editoriale sau pe forum- pentru eventuale comentarii).

Mulțumesc tuturor celor care m-au însoțit în acest demers și m-au îmbogățit cu observațiile lor.

Ioan Roșca 23.2.2014

